

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, lei. 11.10.05, interurban 72 și 286, Telex sportrom buc. 180.

Sportul

4 pagini
30 bani

Anul XXV — Nr. 612 (6046)

ZIAR AL

CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Marti 22 iulie 1969

ÎN ÎNTÎMPINAREA CELUI DE AL X-LEA CONGRES AL PARTIDULUI

Traectorii încrucișate

Într-o revistă apăruseră, cu ani în urmă, două imagini alăturate, sub titlul comun: „Inversare”. Cea dintâi reprezenta un atlet pe stadion, iar dedesubt scria: „Acesta nu e cunoscutul campion sportiv X, ci savantul Y într-un moment liber...”. Cea de-a doua arăta un cercetător în fața microscopului, legenda precizând: „Acesta nu e cunoscutul savant Y, ci campionul sportiv X, care-și pregătește doctoratul...”. Inspirată a-lăturare, deși în ce mă privește, aș fi căutat un alt titlu. De ce „Inversare”? De unde și până unde sportul este „inversul” activității intelectuale? E drept, pe vremea adolescenței subsemnatului, cea ce, în traducere, înseamnă acum vreo trei decenți, în ciuda lui „Mens sana in corpore sano” — a-tirnat de zidul sălii de gimnastică a mai tuturor școlilor — cel ce se voia intelectual depozita osinzi în spațiul destinat mușchilor, iar „brațul de fier” se făcea, în compensație, cu sarcina intelectuală. „Dacă știți să aplicați un pumn la plex, ce-ți mai trebuie Shake-speare?”

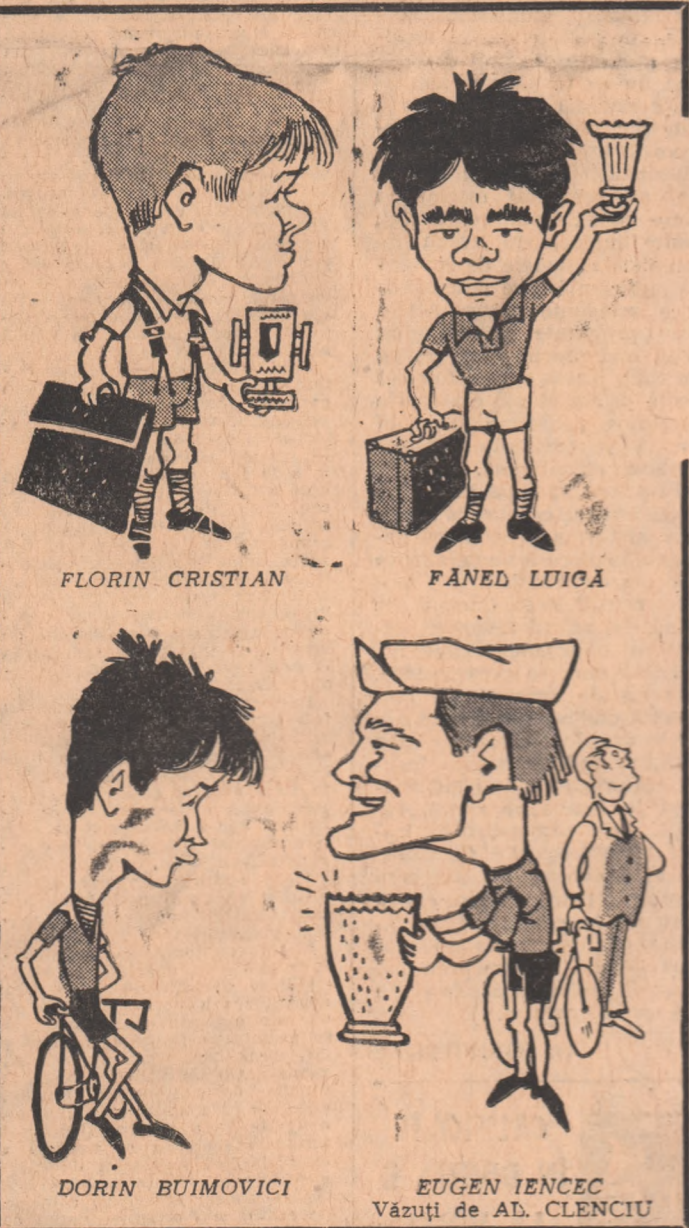
dă, realiza, pe stadion, câteva performanțe... Se chema, deci, după vreo două milenii și mai bine, că degenerasem. Și mulți se resemnaseră, ba chiar afirmău că e inevitabil, că fine, vezi, doamne, de specializare... Dar iată că niște lunateci, pe nume Armstrong și Aldrin, ne-au reamintit că drumul spre cea mai înaltă tehnică trece prin sala de gimnastică. Înaintea lor, un alt lunatec, ce se numea Hemingway, dezbrăca mânușa de box pentru a scrie o

reflectii

nuvelă răsplătită cu premiul Nobel. Și înaintea lui, cel mai fragil dintre poezii prozei (așa ai fi spus citindu-l) minua mână de comandă a avionului, la fel de bine ca și tocul cu care scrisese „Micul Prinț”. Excepții? „Nu! Mai degrabă modele spre care, dacă nu mă înșel, ne îndreptăm vertiginos, cu toții.”

Visam de pe vremea când îl devoram pe Jules Verne, la infalibilul intelectual dotat cu nervi și mușchi de oțel, gata să înfrunte marea aventură a veacului nostru. Ca de obicei, scriitorul a fost profetic. În ziua cind definiții unui mare trofeu sportiv se va răsplăti cu un concert de Bach, vom avea senzația că o energie, poate mai puternică decât cea atomică, propulsează umanitatea. Nu-i departe, cred... Spre acea zi se îndreaptă, deopotrivă, cei din arene și cei din bibliotecă, pe traectorii încrucișate. Așa ar fi trebuit să se numească fotografiile din revistă...

Ionel HRISTEA

FLORIN CRISTIAN

FĂNED LUICĂ

DORIN BUIUMOVICI

EUGEN IENCEC
Văzuți de AD. CLENCIU

Pe magistralele socialismului

I SE SPUNE VICTORIA!...

- MÎNDRIA DE A FI CETĂȚENI AI PRIMULUI ORAȘ NOU APĂRUT PE HARTA ROMÂNIEI SOCIALISTE
- O MIȘCARE SPORTIVĂ CARE OBTINE SUCESE REMARCABILE
- SPORTIVII DE IERI ȘI OAMENII DE AZI

În noiembrie 1954 pe harta României socialiste, la 31 km de Făgăraș, era trecut un oraș nou: VICTORIA.

Și dacă crescut în jurul unui combinat chimic, el a primit acest nume, sint tentat să afirm că altul nici nu i s-ar fi potrivit. Pentru că apariția lui simbolizează VICTORIA forțelor creatoare ale poporului, conduse și îndrumate de partid, VICTORIA nouului, VICTORIA socialismului!

ORAȘUL TINEREȚII

În șiragul de crase-perle, Victoria precede cronologic Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, fapt prin care, dacă-ți amintim, nu-i aducem un prejudiciu, ci doar un plus de maturitate.

Așa cum menționam, prin decretul 467/954 al Prezidiului Marii Adunări Naționale, este consfințită ființa nouă, mișcarea proaspătă a României socialiste, orașul Victoria, a cărui piatră de temelie fusese pusă, însă, cu 5 ani mai înainte.

De atunci s-a scurs un interval de timp neloseminat în perspectiva istoriei, un interval de timp care nu acordă aureola majoratului, dar care realizează n-aș fost obținute de cetățenii Victoriei! De acești cetățeni care, cei mai mulți nu s-au născut în perimetrul lui, dar care, prin munca lor înfrățită și prin idealurile ce le-au fost înfuzate, s-au atașat profund de aceste locuri.

Resortul care le-a dat impuls este de găsit atât în tinerețea lor (medie de vîrstă 30 ani) cit și în conștiința și în memoria de a fi cetățenii orașului al cărui nume constituie el însuși un simbol. Iar, mai presus de toate, îl găsim, desigur, în atașamentul profund față de politica partidului, o politică care răspunde celor mai înaripate năzuințe.

Aria orașului se întinde an de an. În împlinirea mărețelor evenimente — cel de al X-lea Congres al partidului și a 25-a aniversare a Eliberării — constructorii

Niki Mihail BURILEANU
(Continuare în pag. a 8-a)

La numai câteva zile de la campionatele seniorilor — de miercuri, pe apele lacului Snagov începe cea mai importantă competiție rezervată juniorilor. Cine vor fi noii campioni?

Foto: A. NEAGU

TINȚAȘII ROMÂNI CONCUREAZĂ LA LEIPZIG

Ieri a plecat la Leipzig un lot de tineri trăgători români care va participa la

un concurs, între 24 și 27 iulie, în cadrul Festivalului german de gimnastică și sport. Au făcut deplasarea Marina Vasiliu, Magda Borcea, Victoria Saiovel, N. Goliban, Șt. Safta, I. Otdreanu, M. Stau, D. Harabagiu, I. Stancu, G. Ion, A. Tudorică și antrenorii P. Goret și N. Prescure.

UNIVERSITĂȚII BUCUREȘTI ÎNVIŢĂTORI LA FLOREȚĂ

Luni dimineață, în sala Facultății de Drept, echipa de floreață bărbăți a Universității București a primit replica formației similare a Universității din Mainz (R.F. a Germaniei), care întreprinde un turneu în țara noastră.

Marți, tot la Drept, de la ora 9 se vor întâlni echipele de spadă ale celor două cluburi. Apoi după-amiază, de la ora 16, va avea loc partida dintre formațiile mixte.

În sala Facultății de Drept, echipa de floreață bărbăți a Universității București a primit replica formației similare a Universității din Mainz (R.F. a Germaniei), care întreprinde un turneu în țara noastră.

Marți, tot la Drept, de la ora 9 se vor întâlni echipele de spadă ale celor două cluburi. Apoi după-amiază, de la ora 16, va avea loc partida dintre formațiile mixte.

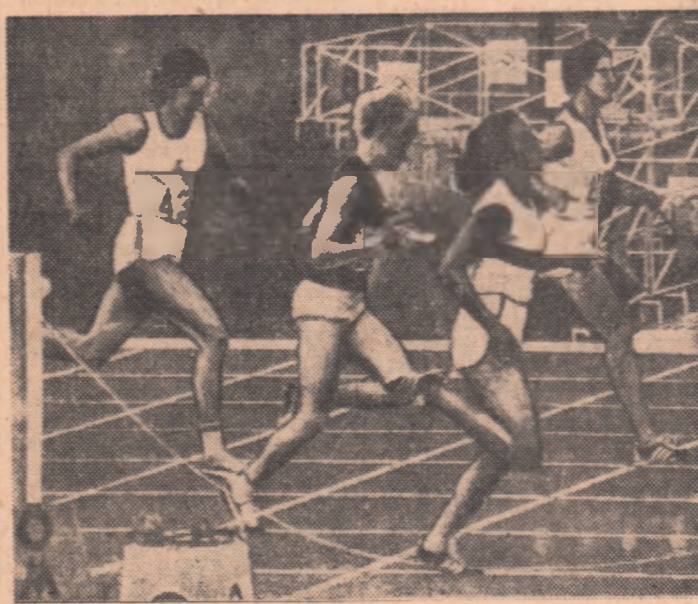
„CRITERIUL SPERANTELOR OLIMPICE” LA CANOTAJ

Ieri a părăsit Capitala lotul național de juniori la canotaj cu destinația Berlin, pentru a participa la „Criteriul speranțelor olimpice”. Concursul va avea loc pe apele lacului Grănaț între 25 și 27 iulie.

Premianții Criteriului ziarului „Sportul” se întilnesc astăzi cu M. Niculescu și G. Moiceanu

Prima ediție a Criteriului ziarului „Sportul” la ciclism s-a încheiat duminică. Ea continuă însă să fie comentată favorabil în rândurile școlărilor, părinților și specialiștilor federativi. Epiloul acestei competiții va avea loc astăzi. Cei 4 premianți ai „Criteriului” — Florin Cristian, Dorin Buiumovici, Făned Luică și Eugen Iencec — sînt invitați la amiază la redacție. La aceeași oră (14) vor fi prezenți la sediul ziarului „Sportul” din str. Vasile Conta 16 (faza IV) și Marin Niculescu și Gabriel Moiceanu. După vizita la redacție, premianții competiției încheiată duminică în bd. Leonida Sălijan vor participa la dejunul oferit de Marin Niculescu

și Gabriel Moiceanu la restaurantul Ambasador. Desigur, cel mai important lucru va fi acela că viitorii cicliști vor face cunoștință cu idolii lor sportivi, vor asculta povestea drumului lor spre piscurile măiestriei, vor primi utile sfaturi pentru viitor. Cel doi ași ai ciclismului românesc vor răspunde întrebărilor celor patru școlari, le vor satisface curiozitatea destăinându-le cîte ceva din secretele ciclismului de performanță. Va fi pentru micii concurenți o întînire memorabilă, o întînire care are toate șansele să influențeze în bine viitorul lor sportiv.

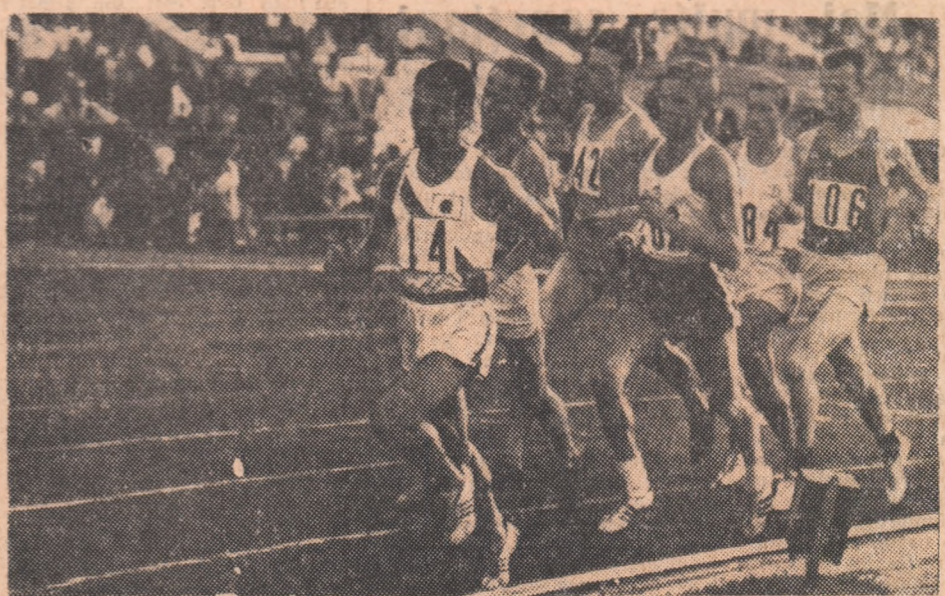

ATLEȚII RENUMIȚI PRINTRE PARTICIPANȚII LA CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE ALE ROMÂNIEI

(amănunțit în pag. a 4-a)

Austria Prokop termină învingătoare cursa de 200 m la pentatlonul olimpic din 1968.

Japonezul Sawaki în fruntea unui pluton de alergători pe 5000 m.

CORIOLAN POP, PREȘEDINTELE DE ONOARE AL RIPENSIEI: „Sperăm să aducem echipa în compania marilor formații românești, U. T. A., Dinamo, Rapid, Steaua...”

pag. a 8-a

Întîii pămînteni pe Lună „Fantastica aventură a devenit o glorioasă faptă”

Acad. ELIE CARAFOLI, președintele Federației Internaționale de Astronautică vorbește ziarului „SPORTUL”

Om de înaltă creație tehnică, savant cuprins în apogeul aerodinamicii mondiale, academicianul Elie Carafoli, a scris și a vorbit deseori și pentru tineretul sportiv, relevînd imensele valențe educative ale sporturilor aviatice, opinînd sale fiind continue îndemnuri constructive.

Nu de mult, a vorbit cititorilor ziarului SPORTUL arătînd uriașele atribuie ale aeromodulismului și rachetomodelismului, ca poartă de intrare spre marele miracol al cercurilor tehnice din domeniul văzduhului și al spațiului cosmic.

Intr-o delegație românească a avut prilejul să fie oaspetele oficial al N.A.S.A., vizitînd centrul aerospațial de la Cape Kennedy, după cum, ca președinte ales al Federației Internaționale de Astronautică, a urmărit îndeaproape, nu numai ca om de știință, dar și ca plenipotențiar-conducător al forului mondial aerospațial, toate încursunile sovietice și americane pentru cucerirea Cosmosului.

Am scotit util să-i solicităm un interviu pentru ziarul Sportul, acum, cînd încercările omului au izbutit să deschidă o eră nouă în istoria civilizației noastre.

— Ce-am mai putea adăuga noi, ne-a răspuns acad. Elie Carafoli, cei rămași pe pămînt, decît să-i aclamăm cu tot entuziasmul unei admirații sincere pe cei ce-au realizat fantastica faptă?

Trei oameni au pornit spre Lună și doi i-au pășit pragul. Să nu uităm însă că această epocală izbucire, care deschide o eră nouă omenirii, este rodul unei munci colective, la care cooperează savanți, ingineri, astronauti și tehnicieni, de ani și ani, și că

V. FIROIU

(Continuare în pag. a 4-a)

Cum își pierd strălucirea laurii

Scriam în acest colț de pagină, despre felul în care laurii unor cununi obținute pe căi licite se transformă în spini. Repetăm (exercițiul, sperăm să fie de această dată util!) ceea ce se spunea în materialul anterior: „În multe județe există o sărăcătoasă tendință de afirmare, de realizare a unui progres pe scară națională. O asemenea dorință este însă laudabilă numai atunci cînd nu se încearcă fabricarea performanțelor prin birouri, cu ajutorul actelor false, prin încălcarea regulamentului. Căci, întrecerea sportivă, fără temelia certă a egalității regulamentare, este absurdă”. Lucruri evidente, ce n-ar mai trebui nici măcar publicate, lucruri ce sînt, în fond, de educația fiecărui, de gradul de cinste pe care îl punem în ceea ce facem zilnic, și a cărui masivă doză ne asigură, sub toate aspectele, o certă propășire. Cu toate acestea, s-au mai găsit amatori să poarte spini unor victorii sportive artificiale edificite, a unor rezultate de vîrîră înșușite fraudulos.

Mai grav apare, însă, faptul că în cazul de azi promotorul unor astfel de metode necinstite este chiar președintele unui consiliu județean sportiv, un om care, fiind și antrenor (de ce oare?) și-a permis să abuzeze de funcția sa și să măsluiască carnetele de legitimitate, să treacă sportivi (citiți bine: ELEVI!) de la o echipă la alta, fără aprobări și ilegal, procedînd de parcă activitatea sportivă județeană ar fi un domeniu ce-i aparține și în cadrul căruia își poate permite orice. Regulamente? Respectul legii și al adevărului? Cînsie, la urma urmelor? Notîm, după cum se vede, strîine pentru Mihai Moldovan, președintele Consiliului județean pentru educație fizică și sport Suceava și antrenor al echipei masculine de handbal a Liceului nr. 2 Suceava.

Vinturînd ideea unei selecționate școlare a municipiului Suceava, care să activeze la Liceul nr. 2 (curioasă coincidență!), tocmai la liceul la a cărui echipă de handbal este M. Moldovan, antrenor...), președintele consiliului județean, promițînd performanțe de prestigiu, a găsit solitudine pe la alte organe locale, unde regulamentele sportive sînt mai puțin cunoscute. O dată gratiile cucerite, el a trecut febril la treabă, dornic să se împănizeze cu galoane poleite de muncă altora. În fata refuzului unui profesor de la Liceul nr. 1 Suceava de a da dezlegare la patru elevi, M. Moldovan n-a stat pe gînduri și le-a întocmit carnetele false de legitimitate (cu numerele vechi), încropînd astfel o formație cu care s-a prezentat la etapa de calificare.

Pară greu de înțeles cum conducătorul unui organ sportiv, adică acel activist a cărui muncă trebuie să aibă la bază tocmai respectarea legilor sportive, a procedat în felul acesta. Dar, ancheta întreprinsă recent de federația de handbal a scos la lumină crudă a realității această faptă incredibilă. Citînd aceste consecințe de ordin educativ, pentru edificarea tuturor, inclusiv a C.N.E.F.S., de la care așteptăm măsuri drastice, retrăsim o parte din scrisoarea unor elevi din Suceava: „Toate aceste falsuri le-a făcut antrenorul echipei din Suceava, care este și președintele sportului pe județ, pe nume Moldovan Mihai. Noi vă rugăm să nu-i dați scrisoarea aceasta că ne temem să nu ne prindă (comparînd scrisul cu cel din caietele de teză)”.

Ce părere aveți, tov. Moldovan? Elevii care au dat spontan această teză a cînsiei merită un astfel de antrenor? Citînd despre funcția de președinte, vor aprecia, sperăm, alții!

Călin ANTONESCU

Transferul - o loterie?

Perioada transferurilor a debutat prin flashuri care a năunat, mai mult sau mai puțin oficial, dorințe, intenții, cereri și oferte.

Acastă situație avea și o rațiune contractuală încheiată între club și jucător înaintea acestui campionat, va avea o valabilitate de trei ani, astfel încât viitorul trebuia bine scrutat pentru a se evita orice motiv de divorț în acest interval.

Cîteva aspecte se impun a tensi. Dintr-o jucătorii incluși în lotul reprezentativ pentru sezonul internațional ce urmează, doar Deleanu și-a schimbat clubul, de la Politehnica Iași la Dinamo București.

Majoritatea transferurilor însă, continuă să se efectueze în virtutea hazardului, a loteriei. „Mi luăm și vedem ce ieși”, nevoia scopurilor unor posturi conducând la rezolvări formale, apelîndu-se la nume care au spus ceva cîndva, la promisiuni fără scadențe.

Un alt fapt care merită subliniat: echipele noastre frunzate Dinamo București, Steaua și Rapid au deschis larg porțile tineretului, primele două acordînd, în sfîrșit, creditul principal propriilor pepinieri, ceea ce U.T.A., actuala campionă națională, o face mai de mult, iar dacă Datcu, Popa, Naghi, Constantin, Jenel, D. Popescu, Sorin Avram și Motroc, jucători cu mare experiență competițională, au plecat, n-au mai fost trimiși emisarii în cele patru vinuturi pentru a le căuta înlocuitori.

Am așteptat acli cîteva ghinduri legate de recent încheiată perioadă a transferurilor la care, cum e și firesc concluziile se vor putea trage doar la sfîrșitul campionatului. Pentru că, vorba proverbului, „toamna se numără bobocii”.

Paul SLAVESCU

NOI FOTBALIȘTI - STUDENȚI

La recenta sesiune de examene de admitere în învățămîntul superior s-au prezentat și o serie de fotbaliști. După cum sîntem informați, la facultățile din București au fost admisi, printre alții următorii: Ion Vasile (de la F. C. Argeș) la Academia de studii economice, Argeșeanu (Ceahlău P. Neamț), Mășoară (F.G. Argeș), Balaban, Vasilech (Giurgiu) și Jurcă (Vagonul Arad) la Institutul de educație fizică și sport.

Dragnea (Dinamo București - tineret) la Politehnică. Aceștia și-au manifestat dorința de a continua activitatea fotbalistică la noua echipă buclureșteană Sportul studentesc.

Dinamo Bacău la Gioagiu-băi

Începînd cu 21 iulie dinamoviștii bacăuani își continuă pregătirile la Gioagiu-băi. Au făcut deplasarea următorii jucători: Ghiță, Kls, David, Duțan, Velicu, Daniel Ene, Dembrovșchi, Rugubei, Vătafu, Băluță, Cernat, Maghlar, Comănescu, Sînăuteanu, Volmer, Naumceș, Fugaci, Traian Popescu, Verșanșchi, Tănăsache, Nedelcu, Panait și Hrițcu. Pînă acum au lipsit nemotivat de la antrenamentele Munteanu, Simionca, Mioc și Nuneșel IV. Ultimii doi au anunțat că se vor prezenta zilele acestea la antrenamentele Totodată, am aflat de la conducerea clubului că nici un jucător de la Dinamo Bacău nu va primi dezlegare.

TURNUL ECHIPEI C.S.M. REȘIȚA ÎN IUGOSLAVIA

Echipa de fotbal C.S.M. Reșița se află de două săptămîni în Iugoslavia, unde se pregătește împreună cu echipa de diviziua B. F. G. Vrșet. În acest interval, reșițenii au susținut 3 partide: în orașul Biserica Albă, cu echipa cu același nume, scor 0-0; la Alibunar, cu selecționata județului Vojvodina, scor 1-1 și la Vrșet, cu Lokomotiva, scor 2-2.

P. BOCSANU - coresp.

Buletinul transferărilor

Teri, în ultima zi a perioadei de transferări, la Federația română de fotbal au mai depus, printre alții, cereri de transferare următorii jucători:

- Adam și Costea (Rapid Buc), Timpănaaru (A.S.A. Tg. Mureș), Soo (Steaua Buc), Ivanșuc (Ind. strmel) pentru C.F.R. Cluj.
Arnoțchi (Vagosaul Arad), Nagy (Metalul Hunedoara) pentru Crișul.
Petre, Caramihai, Mihaleca, Lazăr (toți de la Electronica Ober), Petrică (Gaz metan) pentru Dinamo București.
Jamaischi (Rapid Buc), Drăgoi (Chimla Făgăraș), Penzes (Metrom Brașov), Tarcu (Medicina Cluj) pentru Steagul roșu;
Popescu (Minerul Lupeni), Flores (Progresul Buc) pentru Jiul.
Naghi (Dinamo Buc), Trăzneu (Gloria Birlad), Colnic (Victoria Roman) pentru A.S.A. Tg. Mureș;
Dobos (Minerul Baia Mare), Duminiță (Metalul Hunedoara), Ștefănescu (Politehnica Iași) pentru F. C. Argeș;
Enache (Electronica Ober) pentru Steaua;
Ștănescu („U” Craiova), Cotigă (Dinamo Buc), Ciucu (Politehnica Buc), Mitroi (Rapid Buc) pentru Petrolul Ploiești;
Moldoveanu (Petrolul Ploiești), Alecu (Steagul roșu Brașov) pentru Politehnica Iași.

Federația română de fotbal va lua în considerare și cererile trimise prin poșta, care vor purta ca dată de înregistrare ziua de 21 iulie a.c.

„FOTBAL ÎN IMAGINI”

Asociația fotoreporterilor și Asociația presei sportive de pe lângă Uniunea Ziaristilor din Republica Socialistă România anunță că miercuri, la ora 12, la Casa Ziaristilor (Calea Victoriei nr. 163), va avea loc vernisajul expoziției personale de fotografii „Fotbal în Imagini - Campionatul 1968-1969, România”, realizată de S. Brașoveanu, fotoreporter la revista „Fotbal”.

„CUPA ORAȘULUI BISTRITĂ”

BISTRITĂ (prin telefon). - Competiția fotbalistică, disputată în localitate, dotată cu „Cupa orașului Bistrița” a luat sfîrșit cu victoria echipei „U” Cluj. În etapa a III-a, s-au înregistrat următoarele rezultate: C.S.M. Sibiu - V.S.K. Debrețin 1-1 (1-1) și Gloria Bistrița - „U” Cluj 1-5 (0-3).

ION TOMA - coresp.

FESTIVAL MINI-FOTBAL, BUCȘOIAIA '69

Bucșoiaia este o mică localitate liniștită, pierdută undeva printre semetele pădurii de conifere ale obștinilor bucșoieni. Înconjurată din toate părțile de cîmpii mării roșii, unde fiecare piatră, fiecare brad secular obligă să gîndești la faptele strămoșilor, mi-a fost dat să trăiesc, închinîndu-mă, atmosfera exuberantă a marilor partide. În ziua cînd am sosit, la Bucșoiaia se desfășurau, simultan, semifinalele celui de al doilea Festival sportiv al tineretului speranțe.

Competiția, inițiată de Comitetul Național al organizațiilor pionierilor și Ministerul învățămîntului, în colaborare cu F.R.F., desfășurată după sistemul „C.M. de fotbal (n. j.)” a jucat în fața noastră. După 21 de meciuri din cele 40 de echipe reprezentative de județ mai rămăseseră în cursă doar 4: Alba, Galap, Mureș și Prahova.

La „bursa” parturilor (pe ciocolată, zăpoltane și suc) cea mai ridicată cotă o aveau „găzarii”, datorită jocului lor tehnic, cu înclinație spre spectacol, ce își trage seva - așa cum îi placea profesorului V. Băltăceanu să spună - de la școala fraților Munteanu. Dar, stupoare, mini-fotbaliștii din Alba, adepți ai fotbalului realist (joacă cu liber), au răsturnat toate pronosticurile câștigînd partida cu 2-1. În cealaltă semifinală, Galați-Mureș, ambele echipe au urmărit în primul rînd spectacolul. Gălățenii, cu un mini-Niky Dumitriu, alias Niky Boghici, au cucerit „tribunalele”, dar și dreptul de a juca în finală, prin victoria obținută, e drept, la limită - 1-0 - asupra mureșenilor.

Nici nu se uscase lacrimile de pe obraji învinșilor și, datorită norilor negri care amenințau să se transforme oricînd în ploaie, cele patru echipe au fost chemate din nou pe terenuri pentru a-și disputa locurile 1 și, respectiv, 3.

Local de desfășurare a finalei - s-a scris toată suflarea taberei, de la portar pînă la buclărească, și chiar amatori de fotbal din mai. Și - ca orice finală care se respectă - meciul a debutat cu o lovitură de centru. Arbitrul înțelnic, prof. Dan Marel (cat. a II-a-B), a sancționat un bec și penalty 11-0 pentru Galap. Jucătorii din Alba au scris din dinți, nu au protestat (de altfel, după cum am fost informați, după o lungă intrerupție a turneului nu s-a înregistrat nici un protest la deciziile arbitrilor!) și nici nu s-au descurajat. Pînă la puză și au reușit să egaleze, pentru ca după reluare să mai înscrie două goluri și să câștige partida cu 3-1. Să dăm mai jos numele participanților la această finală, care ne-a convins că nu va fi departe timpul cînd și tribunele stadionului 23 August din Capitală se vor umple la o finală a campionatului național școlar, ALBA (prof. Ovidiu Bendea): P. LUCĂ, A. STAIU, A. BRATU, FR. DOBAY, M. PĂTRAN, ȘT. CIUPE, A. BOGDAN, GALĂȚI (prof. C. Panțu): M. Nicuță, I. Teodoru, B. Subțirică, V. Ionescu, N. Firvu, N. Boghici, C. Robea. În celălalt meci, pentru ocuparea locului 3, Prahova a învins pe Mureș cu 2-0 (1-0).

A doua zi, în jurul tradițio-

naliului foc pionieresc a avut loc festivitatea de închidere a taberei. În apăsările celor 600 de pionieri și scolari veniți la Bucșoiaia, echipa câștigătoare - ALBA - a primit din partea F.R.F. o frumoasă cupă-challenge, diplome, ioseane și mingi. Apoi, au mai primit premii, diplome și insignă: Ion Apuzoiș (Șc. gen. nr. 2 P. Neamț) - golgeterul competiției (25 de goluri); Niky Boghici (Șc. gen. nr. 25 Galați) - cel mai tehnic jucător; Couranta - cea mai tehnică echipă; Dimbovița - cea mai tînră echipă; Cluj - echipa cu cea mai bună pregătire fizică; Bacău - echipa cu cea mai sportivă comportare.

Ovenii, dacă la fotbal nu s-au prea făcut remarcări, nu au scăpat, totuși, ocară de a se înlocui acolo cu două premii. Reprezentativa județului Mehedinți a fost premiată pentru cel mai frumos echipament, iar Gh. Subțirică-Biloi (Șc. gen. nr. 8 Tr. Severin) a obținut diploma de cel mai bun pescar, în urma concursului de pescuit organizat de comandantul taberei.

De altfel, în afară de fotbal, celor prezenți la Bucșoiaia II s-au oferit și alte activități culturale-artistice și recreative: excursii la mănăstirea Voroneț și în împrejurimi, focuri de tabără, concursuri de pescuit, vizionări de filme și programe la televizor, diferite activități la club etc.

Dan VLAD

nalului foc pionieresc a avut loc festivitatea de închidere a taberei. În apăsările celor 600 de pionieri și scolari veniți la Bucșoiaia, echipa câștigătoare - ALBA - a primit din partea F.R.F. o frumoasă cupă-challenge, diplome, ioseane și mingi. Apoi, au mai primit premii, diplome și insignă: Ion Apuzoiș (Șc. gen. nr. 2 P. Neamț) - golgeterul competiției (25 de goluri); Niky Boghici (Șc. gen. nr. 25 Galați) - cel mai tehnic jucător; Couranta - cea mai tehnică echipă; Dimbovița - cea mai tînră echipă; Cluj - echipa cu cea mai bună pregătire fizică; Bacău - echipa cu cea mai sportivă comportare.

Ovenii, dacă la fotbal nu s-au prea făcut remarcări, nu au scăpat, totuși, ocară de a se înlocui acolo cu două premii. Reprezentativa județului Mehedinți a fost premiată pentru cel mai frumos echipament, iar Gh. Subțirică-Biloi (Șc. gen. nr. 8 Tr. Severin) a obținut diploma de cel mai bun pescar, în urma concursului de pescuit organizat de comandantul taberei.

De altfel, în afară de fotbal, celor prezenți la Bucșoiaia II s-au oferit și alte activități culturale-artistice și recreative: excursii la mănăstirea Voroneț și în împrejurimi, focuri de tabără, concursuri de pescuit, vizionări de filme și programe la televizor, diferite activități la club etc.

Dan VLAD

nalului foc pionieresc a avut loc festivitatea de închidere a taberei. În apăsările celor 600 de pionieri și scolari veniți la Bucșoiaia, echipa câștigătoare - ALBA - a primit din partea F.R.F. o frumoasă cupă-challenge, diplome, ioseane și mingi. Apoi, au mai primit premii, diplome și insignă: Ion Apuzoiș (Șc. gen. nr. 2 P. Neamț) - golgeterul competiției (25 de goluri); Niky Boghici (Șc. gen. nr. 25 Galați) - cel mai tehnic jucător; Couranta - cea mai tehnică echipă; Dimbovița - cea mai tînră echipă; Cluj - echipa cu cea mai bună pregătire fizică; Bacău - echipa cu cea mai sportivă comportare.

Ovenii, dacă la fotbal nu s-au prea făcut remarcări, nu au scăpat, totuși, ocară de a se înlocui acolo cu două premii. Reprezentativa județului Mehedinți a fost premiată pentru cel mai frumos echipament, iar Gh. Subțirică-Biloi (Șc. gen. nr. 8 Tr. Severin) a obținut diploma de cel mai bun pescar, în urma concursului de pescuit organizat de comandantul taberei.

De altfel, în afară de fotbal, celor prezenți la Bucșoiaia II s-au oferit și alte activități culturale-artistice și recreative: excursii la mănăstirea Voroneț și în împrejurimi, focuri de tabără, concursuri de pescuit, vizionări de filme și programe la televizor, diferite activități la club etc.

Dan VLAD

MICROSTATISTICA

Echipe participante: diviziua B-2; diviziua C-4; campionatul județean de seniori - 16; campionatul județean de juniori - 40; campionatul municipal seniori - 12; campionatul municipal juniori I-16; campionatul municipal juniori II-8; campionatul municipal copii - 24. Secții afiliate F.R.F.-85. Jucători legitimați - 3754 din care 2019 activi. Numărul terenurilor omologate - 93; neomologate - 52. Antrenori: 72, din care trei cu normă întreagă. De această dată, pe tînerii fotbalistică al județului Timiș, în care luminările par a dispărea în mijlocul hățșurilor fără de țesut, gîid ne-a fost o... omisiei! Acest ghid colectiv (format din Fr. Printz, A. Cerghi, A. Damas, G. Talianu, I. Stan, E. Szekely, Gh. Teodorescu, sub conducerea lectorului universitar Nicolae Godeanu, fost antrenor al divizionarelor timișorene Politehnica și C.F.R.) a dovedit o cunoaștere temeinică a traseului, bună fiindu-i un sondaj efectuat în mijlocul a 112 persoane ce au tangență cu fotbalul (antrenori, jucători, conducători de cluburi, spectatori). Și concluziile acestor anchete, ce ne-au fost furnizate de lectorul N. Godeanu, constituie substanța prezentului articol.

ARIA DE INVESTIGAȚIE

Sondajul a pornit de la o constatare, aflată de altfel, la îndemîna oricărui iubitor al jocului cu balonul rotund: fotbalul timișorean, care are o mare și veche tradiție, traversează de o bună bucată de vreme o perioadă de declin.

Iată de altfel un tablou elocvent: în 1935 erau două echipe timișorene în diviziua A; în 1957 una în A și una în B; în 1959 două în B; în 1968 una în A și una în B; în 1965 - două în B; în 1967 - una în A și una în B; iar în 1969 - două în B.

Și pentru a constata, mai profund, cauzele care au generat această stare de lucruri nesatisfăcătoare, sondajul efectuați s-au adăugat observarea procesului de antrenament și joc la echipele Furnurii Decii, Unirea Jimbolia, Școala Sportivă, Politehnica și C.F.R. din campionatul județean și municipal, ca și cercetarea posibilităților materiale și umane de care dispune fotbalul județean (număr de terenuri, instalații de lucru, cadre tehnice, număr de jucători, antrenori și arbitri) etc. Cu alte cuvinte, o privire exhaustivă asupra potențialului actual, raportat la exigențele sportive ale dirijării sportului cu balonul rotund în mijlocul copiilor și tineretului.

Și nu întîmplător concluziile noastre efectuate ridică drept cauză principală a regresului în timp a fotbalului timișorean, slabă preocupare față de activ-

ANCHETA NOASTRĂ ÎN MARILE CENTRE SPORTIVE

SPORTUL LA TIMIȘOARA

Un sondaj printre 112 iubitori ai fotbalului • Școala n-a mai produs fotbaliști • La Timișoara - înjumătățirea numărului terenurilor și 33% jucători localnici la Politehnica și C.F.R. • În sfîrșit, un centru de copii și juniori!

Ripensia - cea mai proaspătă filă din istoria de decenii a fotbalului timișorean

neva faptul că dintre cei 16-642 elevi din Timișoara, doar 4003 (24 la sută) au fost cuprinși în anul 1968 în diferite competiții? Iar dacă ar trebui să ne referim și la cei care au rămas într-un fel sau într-altul, în vreo formă organizată de practicare a fotbalului, cifra s-ar micșora și mai mult, relevînd o mentalitate greșită, îngustă, de campanie, din partea celor chemați să impulsioneze sportul în mijlocul celor mai mici sportivi.

Cel corolînd acest aspect cu un altul înrudit - cel al terenurilor de joacă pentru copii, complet deficitar, ca de altfel și cel al terenurilor amenajate în Timișoara (din cele 20 existente în anul din urmă au rămas în prezent doar 10) - putem găsi lesne și explicația unei alte deficiențe pe care ancheta a scos-o la iveală: scăderea elocului și a interesului pentru joc în rândurile tinerilor jucători timișoreni (79,46 la sută din cei anchetați au răspuns afirmativ asupra acestui fenomen).

CORELAȚII

În 1967, constată comparativ comisia de sondaj, procentul jucătorilor localnici la echipele di-

teționale de lucru ne dau toate motivele să fim optimiști la această început de drum. Pe a-timp acest procent a suferit la echipele timișorene un nou proces de eroziune, iar la U.T.A. el a crescut pe baza promovării în prima echipă a unui contingent de jucători din propria pepinieră (echipa de juniori, campionă națională în anul trecut și echipa de tîneret-rezerve). Bilanțul cel mai recent? U.T.A.-campionă națională, iar cele două echipe timișorene au terminat campionatul diviziei

UN NOU CAPITOL?

Pe acest fundal s-a putut lesne depista lipsa unui climat de muncă serioasă, exigentă și perseverență, la nivelul secțiilor de performanță. Numai astfel se poate explica de ce la Politehnica antrenorii s-au schimbat într-un deceniu de 29 de ori, iar la C.F.R. de 17 ori... Un adevărat carusel, după cum se vede, cauzele adevărate de fond, ale declinului fotbalului timișorean fiind eludate, încercîndu-se rezolvări prin paliative de moment. Și culmea este că nici măcar n-a fost, cum s-ar putea crede la prima vedere, o perindare a 46 de antrenori, ci pur și simplu o permutare matematică: pleacă X vine Y, pleacă Y vine Z, pleacă Z vine X etc. etc.

De curînd ființează la Timișoara clubul Ripensia. Nume prestigios din fotbalul românesc, cunoscut la timpul său nu numai în țara noastră ci și peste hotare. Născut dintr-o simbioză, de mult dorită, dar mereu amînată, a celor mai bune forțe de la Politehnica și C.F.R. și activînd pe lângă primul club, noua echipă își pune serios candidatura pentru revenirea în primul eșalon al fotbalului românesc. Clădindu-și o temelie solidă prin angrenarea și colaborarea tuturor forțelor locale, prin crearea unei largi performanțe proprii (copii și juniori) din rîndul marilor mase de tîneret studios și muncitoresc aflat în urbea de pe malul Begii, RIPENSIA poate și trebuie să însemne începutul unui nou capitol în istoria de decenii a fotbalului bănățean.

Petre ARCAN

Intr-un număr viitor: sportul la Brașov

CORIOLAN POP, PREȘEDINTE DE ONOARE AL RIPENSIEI:

„SPERĂM SĂ ADUCEM ECHIPIA ÎN COMPANIA MARILOR FORMAȚII ROMĂNEȘTI, U. T. A., DINAMO, RAPID, STEAUA...”

O veste, adușă zilele trecute, anunță: RIPENSIA - REDIVIVA. Amatori de fotbal din Timișoara și nu numai de aci, s-au bucurat din inimă și au aprobat hotărîrea luată de organele locale timișorene de a strînge la un loc forțele fotbalistice, pentru a încerca să readucă Timișoarea acea faimă fotbalistică de care s-a bucurat în trecut. Banatul și în special Timișoara au fost ani îndelungă centre puternice în acest sport iar cartierul „Mehala” din Timișoara - o adevărată pepinieră a fotbaliștilor talentați. Rezultatele obținute, calitatea fotbalului practicat aici, pasiunea și dăruirea jucătorilor constituie și acum prilej de amintire, dar și de mîndrie pentru amatori de sport din Timișoara.

Și nu este, de aceea, de mirare, că în ceasul cînd se încearcă reinvierea soccerului timișorean, cei în drept se gîndesc și ei la acea echipă mare și au hotărîș să dea noului club timișorean numele echipei care ani de-a rîndul i-a reprezentat strălucit în mari competiții interne și internaționale.

L-am rugat pe tove, CORIOLAN POP, prim secretar al Comitetului municipal Timișoara al P.C.R. și președintele de onoare al clubului Ripensia, să ne ofere amănunte în plus, despre acest important eveniment din viața sportivă a Timișoarei.

„Ne-am gândit la acest nume acum - relatea tove, Coriolan Pop - în primul rînd datorită faimei, rezultatelor sportive excepționale pe care acesta vreme, obținute cu ani în urmă de Ripensia. Am avut în vedere faptul că Ripensia a făcut cunoscut fotbalul românesc de-a lungul și de-a latul Europei, prin calitatea jocului ce-l presta. Și, de ce

nu, sperăm că sub această denumire tradițională să readucem fotbalul băntăean bogat în talente în societatea echipei mari cum sint Dinamo, U.T.A., Rapid, Steaua sau altele. Ripensia constituie un imbold pentru tinerii fotbaliști care au auzit de ea”.

— De mult timp se vorbea la Timișoara de această unificare a forțelor.

— Noi am luat și vom lua în continuare toate măsurile pentru îmbunătățirea radicală a situației. La anul Ripensia nu se va mai zbate în anonimat. Este primul lucru pe care-l dorim.

— Ne puteți indica cîteva din măsurile luate?

— De la C.F.R. au trecut la Ripensia cei mai buni fotbaliști: Mafa, Panici, Seceleanu, Calinșin ș.a. Am propus și s-a ales o conducere a secției din 105 membri și un birou format din 19 membri. Sint reprezentați toți factorii de răspundere din oraș ce pot contribui la bunul mers al secției. Fiecare are sarcini precise. Vom asigura condiții optime pentru desfășurarea instruirii sportive. Colective didactice se vor îngriji de pregătirea fotbaliștilor studenției. Vom urmări jocurile echipei din jurmări depistarea talentelor și aducerea lor în „laboratoarele” Ripensiei. Vom stimula sportul școlar și studentesc, care are o tradiție bogată la Timișoara. Ripensia va avea mai multe echipe de pitici și juniori de care se vor îngriji instructori, bunj pedagogi etc.

— Ați amîntit de laboratoarele Ripensiei...

— Avem de pe-acum două echipe de juniori de care se îngrijește antrenorul V. Deheleanu. Îi sfîrșii bine. El și Binda, ca antrenori, au adus Timișoarei în 1948 primul titlu de campion național la fotbal. Tot cu Ripensia - U.T.M. Juniori. Poate să fotbaliști cei mai mari de azi vor lua exemplul de la cei mici de ieri...

— În încheiere, în calitate de fost „mic de ieri” component al Ripensiei U.T.M. campionă națională în '48 la juniori, i-am mulțumit tovarășului Coriolan Pop pentru interviul acordat într-una din aceste file de început ale noii echipe Ripensia.

Gh. GLISICI

ATLEȚI RENUMIȚI la interna ționalele României

Pentru a doua oară în istoria „interna ționalelor” României, „Tara soarelui răsare” va fi reprezentată în întrecerile atletice. De data aceasta atletismul nipon va avea un singur sol, pe alergătorul de fond Kelsuke Sawaki, un nume binecunoscut în concursul interna țional. El deține recordurile Japoniei la 1500 m — 3:44,5, 3000 m — 7:56,5, 5000 m — 13:33,0 și 10000 m — 28:35,2. Anul acesta Sawaki are un rezultat de 13:38,0 pe 5000 m care-l recomandă ca favorit pentru cursa de la sfârșitul săptămânii.

Din partea cealaltă a globului, din Jamaica va veni la București sprinterul Lawston care a obținut în acest sezon un rezultat de 10,3 pe 100 m. Principalul său adversar — până la această oră — pare a fi elvețianul Wiedmar Hansruedi cronometrat, anul trecut, cu 10,2 s.

În afara Anitei Rottmüller, alergătoare pe 800 m, din

R.F. a Germaniei și-au mai anunțat sosirea la București aruncătorul de ciocan Hans Fahst (69,36 m în 1969) și aruncătoarea de suliță Ameli Koloska, cea care a câștigat recent un concurs în Poiana Brașov cu 55,18 m, dar pe o pistă complet desfundată de ploaie.

Federația franceză de atletism a anunțat ca certă participarea sportivilor săi, dar n-a comunicat încă numele acestora așteptând desfășurarea campionatelor naționale. Acestea au avut loc la sfârșitul săptămânii trecute așa că dintr-o zi în alta vom fi în posesia listei atletilor francezi.

Din Finlanda vor veni trei atleți de marcă: săritorul cu prăjina Aaro Alarotu (4,20 m), aruncătorul de greutate Seppo Simila (18,51 m) și ațletul pe 1500 m Pekka Vasalo (3:41,4).

O probă care se anunță puternică va fi cea de 20 de kilometri marș. În afara celor mai valoroși mărșalitori

români, care-și vor disputa cu acest prilej titlul național pe 1969, vor fi prezenți la start și o serie de renumiți concurenți, ca italienii Visini și Mancini, luxemburhezul Charles Sowa etc.

Federația de specialitate din R.D. Germană a înscris pentru întrecerile de sâmbătă și duminică pe următorii atleți: Peter Goller (3:43,9—1500 m), Wolfgang Hübner (2:10 m — înălțime), Hans Günter Schenk (16,17 m — triplu); anul trecut 16,62 m), Gabriele Hinzmann (56,54 m — disc), Anita Otto (56,14 m — disc) și Manfred Losch (66,16 m — ciocan; 69,10 m în 1968).

Trei atleți austriece vor evolua la București. Este vorba de Liesl Prokop, pentatlonistă de renume mondial, medaliată cu argint la J.O. din Mexic, Sykora la 400 m și Krem la 100 m. Este probabil ca Prokop să participe la 100 mg, lungime și înălțime.

Un centru montan de medicină sportivă

În orașelul de munte Tahkadzore, din Armenia, a luat ființă un centru de medicină sportivă, care dispune de secții de fizioterapie, băi termale, chirurgie, stomatologie, radiologie s.a.

Întro convorbire cu reprezentanți ai presei, medicul principal al centrului, S. KARAPETIAN, a declarat: „Sarcinile principale ale centrului de medicină sportivă constau în controlul permanent al stării sănătății sportivilor, reglementarea regimului antrenamentelor, crearea condițiilor pentru refacerea forțelor după concursuri. Centrul de medicină sportivă desfășoară și o intensă activitate de cercetare științifică. Supravegherea medicală prelungită și cercetările efectuate arată că antrenamentele desfășurate în condiții de altitudine crescută duc la îmbunătățirea stării generale a organismului și la activității sistemului muscular, la îmbunătățirea formei sportivilor, iar procesul acclimatizării are loc mai rapid decât se mențin antrenamentele active.

SPORTUL IN LUME

CAMPIONATELE MONDIALE DE LUPTE LIBERE (juniori)

NEW YORK 21 (Agerpres). — La Boulder (Colorado) au luat sfârșit întrecerile primei ediții a campionatelor mondiale de lupte libere rezervate juniorilor. Iată lista învingătorilor: cat. 48 kg: Fedoseev (U.R.S.S.); cat. 52 kg: Martin (S.U.A.); cat. 56 kg: Morgan (S.U.A.); cat. 60 kg: Saito (Japonia); cat. 65 kg: Wada (Japonia); cat. 70 kg: Kokasvili (U.R.S.S.); cat. 75 kg: Binelk (S.U.A.); cat. 81 kg: Bragg (S.U.A.); cat. 87 kg: Brundage (S.U.A.); cat. peste 87 kg: Andiev (U.R.S.S.).

„CUPA DAVIS” Brazilia, calificată

Meciul de tenis dintre echipele Braziliei și Mexicului, contând pentru finala americană a „Cupei Davis”, a continuat la Sao Paulo cu disputarea partidei de dublu. Cuplul brazilian Edison Mandrino — Tomas Koch a învins cu 19-17, 6-3, 6-4 perechea mexicană Joaquim Loyo Mayo — Luis Garcia. Conducind cu scorul de 3-0, selecționata Braziliei s-a calificat pentru semifinalele interna ționale în care va întâlni la Londra formația Angliei.

PE PISTELE DE ATLETISM

● Întâlnirea atletică dintre echipele masculine ale Ungariei și R. F. a Germaniei s-a terminat cu scorul de 120,5—91,5 în favoarea oaspeților. Dintre rezultatele înregistrate în ziua a doua de concurs se remarcă victoria maghiarului Kulcsar în proba de aruncarea suliței cu 83,30 m și a vest-germanului Girke cronometrat în cursa de 5000 m. cu timpul de 14:04,4. Proba de ștafetă 4 X 400 m a revenit formației R. F. a Germaniei în 3:07,4.

● Iată principalele rezultate înregistrate în ziua a doua a „Mecului celor șase națiuni” de la Madrid: înălțime — Garriga (Spania) 2,12 m; triplusalt — De Centi (Spania) 15,36 m.; 10000 m. — Kristensen (Danemarca) 31:05,0; greutate — Hubacher (Elveția) 18,48 m.; ștafetă 4 X 400 m — Belgia 3:06,3 (nou record belgian).

● Sportivul finlandez Pauli Nevala a realizat în proba de aruncarea suliței — 91,40 m. Rezultatul lui Nevala reprezintă cea de-a patra performanță mondială din toate timpurile.

● Atletul Dick Taylor, recent învingător al lui Ron Clarke în cursa de 10000 m, a eșuat în tentativa sa de a doborî un recordul englez în proba de 3 mile. În concursul

de la Wolverhampton, Taylor a fost cronometrat cu timpul de 13:13,4. Recordul aparține lui Mc Cafferty cu 13:06,4.

● Tradiționalul maraton de la Manchester, la startul căruia s-au alinați 200 de concurenți, a fost câștigat de englezul Ron Hill, cronometrat pe clasică distanță de 42,193 km cu timpul de 2 h 13:42,0.

Americanul Marty Liquori finisind victorios în cursa de 1500 m, în recentul meci triunghtului de la Los Angeles

ÎNAINTEA SEMIFINALELOR INTER-ZONE

A CELEI DE A 58-a EDIȚII A „CUPEI DAVIS”

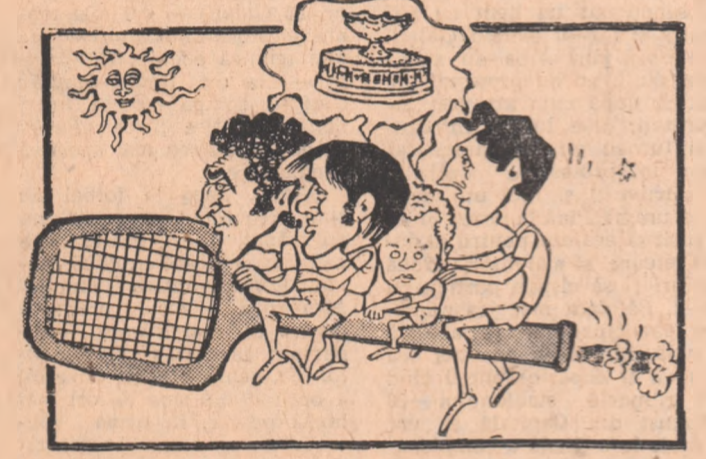

AU MAI RĂMAS PATRU!

Se cunosc toate cele patru echipe campioane ale zonelor „Cupei Davis”. Indiei, prima calificată, i s-au adăugat simbată, România și Anglia, câștigătoarele celor două zone europene, ca ieri dimineață, ultimul loc liber pe tabelul semifinalelor inter-zone să fie completat: Brazilia. Din 54 de reprezentative de țări aflate la startul celei de a 58-a ediții din cea mai importantă competiție de tenis din lume, au rămas în cursă doar patru. Adăugând și echipa S.U.A., deținătoarea trofeului, care are privilegiul de a juca direct în „Challenge round”, fată deci că pe înțreg globul mai sînt doar cinci echipe care aspiră la cucerirea salatăierei de argint. Printre acestea și echipa țării noastre.

nalistă a „Cupei Davis”, iar acum și cea a Uniunii Sovietice, care pentru a doua oară a disputat finala continentală.

Mecul României — U.R.S.S. va rămîne pentru multă vreme în amintirea iubitorilor de sport din țara noastră. Un rezultat strălucit pentru sportivii români, la care s-a adăugat viziunea unui spectacol excelent, au fost tot atîtea motive de satisfacție pentru pasionații tenisului. Înfrîntă a rămas echipa care de la debutul ei în „Cupa Davis”, în anul 1962, a cules o serie întreagă de succese prestigioase: 5-0 cu Olanda (1962); 4-1 cu Chile, 5-0 cu Finlanda (1963); 3-2 cu R. F. a Germaniei, 5-0 cu Chile (1967); 4-1 cu Grecia, (5-0 cu Iugoslavia (1968); 4-1 cu Grecia și Canada, 5-0 cu Italia (1969). Iată elemente de comparație care urcă și mai mult cota acestei victorii românești, obținută la scor categoric: 4-1.

Echipa de tenis a României își continuă zborul în constelația „Cupei Davis” (de la stînga: Tiriac, Năstase, Dron și Mărmureanu)

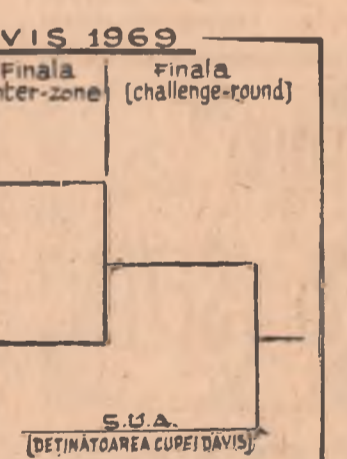
Desen de AL. CLENGUI

Aleksandr Metreveli, Tomas Lejus și Serghei Lihaciov părăsesc învinși terenurile bucureștene, dominați net de rachetele lui Ion Tiriac și Ilie Năstase, superioaritatea reieșind mai evident în întîlnirile de simplu, în care de două ori tenismanii români au câștigat consecutiv cu 3 seturi la 0. Este o confirmare a valorii primilor noștri jucători, care de data aceasta au impresionat și prin constantă, fruct al unei maturități și stăpîniri perfecte a jocului. Vom acorda prioritate, în cadrul aprecierilor noastre, a-

în cursul căreia a traversat momente deosebit de dificile. Ilie Năstase, mai expus fluctuațiilor de randament, are totuși satisfacția majoră de a fi reușit să înfrîngă în confruntare directă pe amîndoi, echipierii sovieteci: 3-0 cu Metreveli și 3-1 cu Letuc, campionul unional.

La aceste considerații pe marginea partidei abia încheiate ar fi adăugat și sublinierea acelei atmosfere festive care a dominat în tot timpul jocurilor. La aceasta a contribuit și atîtudinea disciplinată a publicului, arbitrajele bune ca și sportivitatea jucătorilor. Am fi dorit totuși un plus de efort din partea organizatorilor, în anumite amănunte nu lipsite de importanță. În primul rînd au îmbătrînit tablele de marcaj de la Progresul. Ar trebui puțin modernizate, dar mai ales maverate cu mai multă atenție, ca să nu vedem pe jucători schimbînd terenul cînd tabela ghemurilor arată scor egal. Apoi asigurarea ocurilor pentru ziaristi la masa presei, unde au acces fel de fel de persoane, mai puțin pei în drept.

În sfîrșit, ar fi fost utilă și editarea unui program pentru cele trei zile de joc, cât de modest, dar cuprinzînd informații strict necesare spectatorilor.

Cînd LKS împlinea 50 de ani, în vara lui 1958, fotbalistii au adus clubului lor drag un frumos cadou — titlul de campioni ai țării. În fotografie, înfocaii suporteri ai echipei din Lodz poartă pe piancările urea: „LKS să ne trăiești 100 de ani!”

Acum li așteptăm pe oaspeții noștri din India, adversari de marcă. Într-o loută confruntare în fața filizului C. COMARNISCHI Radu VOIA

Cînd LKS împlinea 50 de ani, în vara lui 1958, fotbalistii au adus clubului lor drag un frumos cadou — titlul de campioni ai țării. În fotografie, înfocaii suporteri ai echipei din Lodz poartă pe piancările urea: „LKS să ne trăiești 100 de ani!”

NOTE DE DRUM ÎN R. P. POLONĂ

Era în anul grei al războiului. Polonia întreagă sîngera. Cotropitori nazisti tăiau rîni adînci în trupul sfîrșecat al țării care în drăznie, încă o dată, să ridice sus flamura libertății.

Sub zăngănitul armelor, muzele tăceau. Și acelea care inspiră activitatea tineretii pe stadioane și în sălile de sport. Să fii sportiv polonez, în acea vreme, era sinonim cu a făptui un delict în fața legilor dictate de ocupanți.

În Lodz, orașul fabricilor textile, porțile stadioanelor stăteau zăvorcite. Sub sigiliu stătea încuțată și usa deasupra căreia o placă micuță purta scrise cuvintele: „Ludowy Klub Sportowy”. Într-o dimineață a anului 1941, trecătorii au fost surprinși vînzînd această ușă larg deschisă. Cîteva ore mai tîrziu, o patrulă germană era postată în fața sediului L.K.S. Se făcea anchetă. A doua zi, gazeta locală, editată de nazisti, afirma că usa ar fi fost forțată de niște hoți. Curios, „hoții” lășasera neatîns toate obiectele adunate în camera sigilată. Ațară de unul singur: drapelul alb-roșu al clubului L.K.S.

Steagul clubului, cel mai vechi club sportiv din Lodz, s-a aflat din acea zi la loc sigur. El luse, risicndu-și viața, unul dintre entuziaștii membri ai lui L.K.S., atletul Andrzej Bobinski. Înfrîntînd toate pericolele, el a ținut

L. K. S. trei litere însemnînd dragoste de club

steagul acuns acasă, pînă la ora înscrită a eliberării.

Am văzut acest steag. Stătea desfășurat larg pe unul din pereții noului sediu al clubului sportiv aparținînd muncitorilor textilești din Lodz. Nu poți să nu fii emoționat privind această mîrturie a dragostei de club, a acelei legături suleticești existînd între oameni pe care-i unește nobila pasiune pentru sport.

Localul în care își are astăzi sediul L.K.S. este departe de a fi sumptuos. Cîteva camere modeste, la etajul unei clădiri din centrul comercial al orașului. Aci se află arhiva clubului și birourile, apoi un culoar duce la două încăperi mai mari, dintre care una era înscirată vreo două duzine de măsute. Este „terenu” unuia din sectoarele cele mai active în perioada serilor lungi de iarnă: secția de bridge. Tot aici își desfășoară activitatea, cu puțin inferioroară ca volum, șahistii. O dată pe săptămîna lumina se stînge pentru a face loc proiectiei unui film. De fapt, aceeași pelucă poate fi vizionată și la cinematografele din oraș, dar membrii clubului preferă să vadă filmul la „acasă”. În aceeași sală, în fiecare sîmbătă, este programată o șezătoare, urmată de dans. Iar Anul Nou, ca și alte sărbători mai mari, li găsește pe toți reușiți în jurul paharelor de vin,

splendidul cadou pe care aceiași l-au făcut lui L.K.S. în 1958, cînd alb-roșii au cîștigat titlul de campioni ai țării, exact la jubileul de 50 de ani al clubului.

În prima divizie activează și echipele L.K.S. de atletism, hochei și baschet feminin. Baschetbalistele din Lodz sînt cunoscute și dincolo de hotarele țării, echipa lor participînd la ultimele ediții a „Cupei campionilor europeni”. Remarcabilă este ascensiunea hocheiștilor, care — acum un an — debutau în campionatul primei categorii. De cînd orașul iestător beneficiază de un admirabil patinoar acoperit (cu 8000 locuri în tribune) hocheii a luat ac un avînt deosebit. L.K.S. a reușit o serie de rezultate surprinzătoare în fața senatozilor de drept din prima divizie de hochei și chiar în zilele cînd vizitam Lodzul, lumea era sub impresia unei victorii cu 10-1 obținută la Varșovia, în fața echipei campioane, Legia.

Alte echipe purtînd inițialele L.K.S. pe tricouri activează în campionatele categoriilor secundare. Așa sînt cele de baschet masculin, lupte, tenis de masă și handbal feminin. Interesant de menționat că acestea din urmă deținuse încă înainte de război două titluri de campioane a țării. Cariera de aur a clubului are, de altfel, numeroase referiri la un trecut remarcabil, al cărui palmares se întinde pe distanțe de mai bine de o jumătate de secol.

În 1924, fotbalistul Cyll din Lodz făcea parte din echipa olimpică a Poloniei, participînd la J. O. de la Paris. Tot la Olimpiadă, în 1936, saltășa Krasniewska obține medalia de bronz. După al doilea război, L.K.S. a dat reprezentativilor Poloniei numeroși interna ționali. În special la fotbal, baschet, hochei și atletism.

Clubul numără astăzi 8500 de membri. Din aceștia 1400 sînt sportivi activi. Toți cotizează. Pentru investiții depășind volumul cotizațiilor, L.K.S. primește sprijîn bănesc din partea instituției care patronază clubul, a-nume fabrica de textile „Marchlewski”, una din cele mai mari din Lodz. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare de echipe purtînd culorile alb-roșu. Numai școala de sport pentru copii, organizată în cadrul clubului, beneficiază de sportul a 24 de antrenori. În club nu au acces numai muncitorii textilești și familiile lor, ci oricine se simte legat afectiv de acest club. Așa se explică și numărul mare